

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce:

B. T.

státní příslušnost Ukrajina

t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní

Lhoty

zastoupeného Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem sídlem 702 00 Ostrava, Purkyňova 6

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra

sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2019 č. j. OAM-472/LE-VL17-VL16-2019, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný rozhodl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.
2. Žalobce namítal, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s obsahem nových důvodů žádosti o mezinárodní ochranu a skutečností, zda bylo možné po něm požadovat, aby tyto důvody uvedl dříve. Poukázal na to, že při seznámení s podklady rozhodnutí uvedl mj., že o mezinárodní ochranu žádá z toho důvodu, že je mu v současnosti vyhrožováno ze strany soukromých osob, konkrétně člověka, u kterého byl v minulosti zaměstnán a jenž po něm začal v současnosti nevybíravě vymáhat škodu, a to i prostřednictvím nátlaku na jeho rodinu. V případě nově uváděné skutečnosti – tedy obavy ze soukromé osoby – se žalovaný vypořádal zcela zavádějícím způsobem a uvedl, že se mělo jednat o skutečnost, která mu musela být známa již v době řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ve skutečnosti ovšem jasně uvedl, že dotyčná osoba společně s dalšími osobami vyhledala jeho matku, které vyhrožovala vážnou újmou právě v létě roku 2019, tedy po ukončení řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu. To, že předmětné skutečnosti uvedl až poté, co bylo výslovně vyhrožováno jeho matce, je pak zcela logické a nelze mu klást k tíži, že stejně závažnou obavu nepociťoval již v minulosti, především proto, že se domníval, že vymáhání jeho údajného dluhu nevykročí excesivním nzpůsobem z akceptovatelného způsobu běžného soukromoprávního uplatňování pohledávek. Žalovaný nesprávně presumoval to, že mohl předmětný důvod uvést již v prvním řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že žalobce měl možnost uvést všechny důvody žádosti o mezinárodní ochranu, což učinil a sám potvrdil, že žádá ze stejného důvodu jako v předchozím řízení, a na otázku, zda je rozdíl mezi jeho první a druhou žádostí o mezinárodní ochranu, odpověděl, že není, že má stejné důvody, proč žádá o mezinárodní ochranu jako v jeho první žádosti. V rámci správního úkonu seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí dne 19. 1. 2019 žalobce zmínil, že měl na Ukrajině problémy s jedním soukromníkem, u něhož pracoval na stavbě sauny, která v roce 2014 shořela, a že se proto obává jednání dotyčného, který mu od té doby vyhrožuje (nikoli až po skončení první azylové procedury) a požaduje po něm úhradu škody. K tomu žalovaný konstatoval, že tyto skutečnosti nevyjadřují žádné konkrétní azylově relevantní pronásledování žalobce. Tento důvod byl žalobci znám již v době podání jeho první žádosti o mezinárodní ochranu. Jedná se o událost pět let starou, tedy z doby před jeho odjezdem z Ukrajiny. Žalobce přitom svou první žádost o mezinárodní ochranu podal až v roce 2017. Po posouzení důvodů uvedených žalobcem pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalovaný zopakoval, že žalobce uvedl a potvrdil ve své výpovědi stejné motivy odchodu ze země původu a důvody podání opakované žádosti, přičemž nebylo shledáno, že by se objevily nové skutečnosti nebo zjištění ve smyslu zákona o azylu, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

4. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s. ř. s. nereagoval a ve stanovené lhůtě nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nevyjádřil.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., s. ř. s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce dne 7. 11. 2019 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice, v níž uvedl, že do České republiky přijel za prací, neboť na Ukrajině je velmi nízký výdělek. Když jej kontrolovala policie, zjistila, že zde pobývá nelegálně. Jiné důvody žádosti nemá. Na dotaz správního orgánu, zda je rozdíl mezi jeho první a druhou žádostí o poskytnutí mezinárodní ochrany, žalobce odpověděl, že není, a zopakoval, že o mezinárodní ochranu žádá ze stejných důvodů jako v jeho první žádosti. Na otázku, proč nepodal žádost dříve, ale až po jeho zajištění policií, žalobce odpověděl, že měl pracovní příležitost a chtěl si před svátky ještě vydělat peníze, ale chytila jej policie. Žalovaný dále zmínil, že do České republiky přicestoval 7. 6. 2016, ve vlasti žil naposledy ve Lvovské oblasti, v minulosti měl polské pracovní vízum s platností do 10. 5. 2017.
7. Z obsahu správního spisu krajský soud dále zjistil, že jeho součástí je i dokumentace ohledně předchozí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-128/LE-LE05-2017. Žalobce v žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 7. 8. 2017 v rámci údajů k této žádosti a v pohovoru uvedl, že je rozvedený, musí platit alimenty na tři nezletilé děti a na Ukrajině není práce. Zmínil také, že na Ukrajině je válka. Nejdůležitější je sehnat práci a vydělat peníze. O udělení mezinárodní ochrany žádá kvůli nezaměstnanosti a také proto, že potřebuje peníze, děti mají stále větší potřeby. Více k důvodům žádosti o mezinárodní ochranu dodat nechtěl. Správní orgán 7. 9. 2017 rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany.
8. Součástí správního spisu jsou dále informace, které žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině. Konkrétně vycházel z Informace MZV ČR č. j. 131 227/2019-LPTP - Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 15. 8. 2019, z Informace OAMP - Situace v zemi, Politická a bezpečnostní situace, Mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, Vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby, ze dne 25. 4. 2019, a z Informace OAMP - Ukrajina - Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu, ze dne 15. 7. 2019.
9. Ze správního spisu se dále podává, že žalobci byla dne 19. 11. 2019 dána možnost v rámci seznámení s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Této možnosti žalobce využil a sdělil, že v roce 2014 pracoval u jednoho soukromníka jménem V. M. M. na stavbě sauny v obci Tysovec, kde došlo k požáru. Majitel sauny po něm požadoval zaplatit škodu 50 000 USD a poslal na něj vymahače. Těm se hájil slovy, že tam ty dny vůbec nebyl. Žalobce současně poznamenal, že tuto skutečnost v rámci své první žádosti neuvedl. Tvrdil dále, že výhrůžky trvaly tři roky a potvrdil přitom, že danou situaci ve vlasti nijak neřešil. V roce 2017 odjel za bratrem do České republiky a od té doby zde pobývá. Sdělil rovněž, že v červenci roku 2019 přijel majitel sauny spolu s dalšími muži

domů za jeho matkou a vyhrožovali jí. Ta jim měla říct, že měl tehdy volno. Žalobce rovněž zmínil, že dostával výhrůžné SMS. Na otázku, zda je hodlá doložit, odpověděl, že mobil ztratil.

10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
11. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
12. Krajský soud ve shodě s žalovaným činí závěr, že důvod k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, který žalobce uvedl dne 19. 1. 2019 v rámci úkonu dle § 36 odst. 3 správního řádu, totiž že na Ukrajině měl problémy s jedním soukromníkem, u něhož pracoval na stavbě sauny, která v roce 2014 shořela, a že majitel sauny požadoval uhradit škodu a poslal na něj vymahače, a že výhrůžky z jejich strany trvaly 3 roky, a že danou situaci ve vlasti nijak neřešil, že tento důvod byl žalobci znám již v době podání jeho první žádosti o mezinárodní ochranu jak plyne z časových údajů, které k uvedeným okolnostem žalobce sám uvedl. První žádost o mezinárodní ochranu žalobce přitom podal až v roce 2017. Žalobce tak měl možnost i povinnost uvést tyto okolnosti za účelem posouzení již tehdy a je důsledkem pouze jeho vlastního zavinění, že tvrzení o údajných výhrůžkách ze strany soukromé osoby nebylo předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany, a nejedná se tedy o novou skutečnost nebo zjištění, které by nebylo bez vlastního zavinění žalobce předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení, jak požaduje ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud v daných souvislostech považuje za nevěrohodné tvrzení žalobce, že v červenci roku 2019 přijel majitel sauny spolu s dalšími muži domů za jeho matkou a vyhrožovali jí, stejně tak i jeho tvrzení, že mu na telefon chodily výhrůžné SMS. Když byl totiž dotázán, zda je hodlá doložit, odpověděl, že mobil ztratil. Nelze pominout ani tu skutečnost, že žalobce byl správním orgánem řádně poučen, že je povinnen uvádět pravdivé a úplné informace. V opakované žádosti přitom uváděl jako důvod příjezdu do České republiky ekonomické důvody, snahu vydělat si, neboť na Ukrajině je velmi nízký výdělek. Také sdělil, že o mezinárodní ochranu žádá ze stejných důvodů jako v jeho první žádosti.
13. Krajský soud uzavírá, že v posuzované věci byly naplněny zákonné podmínky stanovené § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť žalobce neuvedl, a aniž žalovaný nezjistil žádnou novou skutečnost, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná žalobcem na území České republiky byla tak správně shledána nepřipustnou. Za daného stavu pak dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.
14. Krajský soud s ohledem na shora uvedené žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 25. 02. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně